

mači in razlaga, jezik je čist in dostojen. Vse to, kar je pisal pisatelj, posvetil je mladini:

Naj draga bo vam moja knjiga,
Saj v njej je mnogi zgled krasán;
K poštenju, k delu naj vas vžiga,
Da srečni boste neki dan!

Dorastli, spómnite se mène,
Ki tróhnel bom že pod zemljó;
Molitve zá-me preiskrène
Pošiljajte k Bogú v nebó.

Snopič 24. Savinjski glasi. Izdalo „Učiteljsko društvo za celjski in laški okraj.“ I. sn. Str. 74. Cena 25 novč. — Že po imenu sklepamo, da izvira tvarina tega snopiča iz savinjske doline. Tu se je ustanovil poseben književni odsek učiteljskega dru-

štva za celjski in laški okraj, čegar udje so se zavezali po svojih močeh prirejati mladini primerne berila in priobčevati je z imenom „Savinjski glasi“. Prvi snopič nam podaje poučne prirodopisne črtice poleg dveh zanimivih pravljic v lepi slovenščini. Večina vsebine je predelana iz nemškega.

S 24. snopičem končuje knjižnica za mladino, katero je ustanovila „Zaveza slovenskih učiteljskih društev“ drugo leto svojega obstanka. V pozivu pravi urednik A. Gabršček, da so stroški večji kakor pa dohodki, in torej je primoran to podjetje vsaj začasno ustaviti.

Opomniti pa moramo, da bi nam knjižnica bolje ugajala, ako bi se v njej nahajalo več domačega blaga. Vzgoja mora biti kakor v verskem, tako tudi v domačem, narodnem duhu.

Razne stvari.

Dvajsetletnica papeževanja Leona XIII. Ker nismo mogli dostojno po svoji želji proslaviti biserne maše sv. očeta, zato bodi nam 20letnica ugodna prilika, da se z veseljem spominjamo velikega poglavarja katoliške cerkve. Dné 20. t. m. namreč poteče 20 let, odkar je bil izvoljen naslednikom sv. Petra. Po smrti papeža Pija IX. je bila dné 19. svečana prva volitev novega papeža. V tretji volitvi dné 20. i. m. je dobil izmed 61 volilnih glasov 44 Joahim Pecci. Ko ga je najstarejši kardinal vprašal: „Ali sprejmeš izvolitev za papeža?“ je odgovoril, da sprejme. In ko ga je vprašal še nadalje: „Kako se hočeš imenovati?“ Odgovori: „Leon.“ Tako smo dobili pred 20 leti za papeža Leona XIII. Veselo sporočilo o tem dogodku se je razneslo hitro po vsem svetu. K spisu o Leonu XIII. v 1. šte. t. 1. dodajemo, da so mu ob biserni maši častitali in darov poslali skoro vsi vladarji. Naš presvetli cesar mu je poslal v dar krasno škatljo s 50.000 gld. v zlatu. Častital mu je mestni zbor ljubljanski, kakor tudi deželni zbor kranjski. „Čudovit je Bog v svojih svetnikih“: vsak zveden opazovalec današnjih razmer dobro vé in rad priznava, da se mora katoličanstvo za vse uspehe v sedanji dobi zahvaljevati v prvi vrsti modremu papežu. Torej ga po pravici imenujemo ne samo „Lumen de coelo — luč z neba“, ampak tudi „Deliciae humani generis — veselje človeškega rodú.“

Šestdesetletnica biskupa Strossmayerja. Slavni jugoslovanski mecen in častitljivi biskup bosansko-sremski, Josip Juraj dr. Strossmayer, je nemalo

ponosen in vesel zaradi tega, da more praznovati svojo biserno sv. mašo prav v onem letu kakor sv. oče. Dné 4. t. m. dopolni 83. leto svoje starosti, dné 16. t. m. pa 60. leto svojega duhovskega življenja, in ta dan bo praznoval svojo biserno mašo. Bog ohrani tudi njega milemu narodu; Bog daj zlasti, da bi se čim preje dopolnila Strossmayerjeva najbolj goreča želja, da bi se naši razkolni bratje povrnili v naročje katoliške cerkve! (V prih. šte. prinesemo Strossmayerjevo sliko.)

Narodne noše. V današnji številki podajemo dve sliki, ki nam predočujeta našo narodno nošo na Kranjskem. Odkar se je pri ljudstvu utrdila narodna zavest, jele so se tudi bolj spoštovati narodne noše. Ob raznih prilikah rade nastopajo Kranjice v narodnih nošah. Tiste, ki doslej niso poprodale svojih zlatih „formov“, srebrnih pasov, razrezale „avb“ in peč, hranijo jih ponosno še naprej. V Ljubljano n. pr. prihajajo okoličanke v narodni noši k svatbam, kot botre k sv. birmi, ob sv. Rešnjem Telesu ali ob drugih slovesnostih. Da so narodne noše koristne ne samo za to, da se poživlja ljubezen do domačih tal in ljudij, ampak tudi ljubezen do vere in njenih naprav, ni težko dokazati. Zato naj vsi domoljubi vnemajo naše ljudstvo, naj se ne sramuje narodne noše, marveč jo ohrani ali obnovi, kjer jo je popustilo. N. pr. na Belokranjskem naj se z vso skrbjo ohrani bela noša. Treba ljudstvo poučiti, da ni nečastno, ako pride v mesto med gospodo v svoji domači noši, marveč še častno in lepo.